

ærede Medlem ikke. Jeg skal imidlertid hjælpe lidt paa det ærede Medlems Forstaelse. Der er en ret betydelig Forskel paa de to Ting. Hvis man vedtager et Valgfredsforflag, som man, som her, kan komme til at forny om kort Tid, og man saa er imod en stor Forøgelse af Kjøbenhavns Folketingsmænds Antal, saa antager jeg, at det ærede Medlem maa kunne forstaa, at jeg siger, at naar vi ikke vedtage noget fast, maa vi holde Antallet saa langt nede, som vi tro nogenlunde at kunne forsvare for Kjøbenhavns Bedkommende. En anden Sag er det, naar vi ved en Grundlovsforandring slaa Tallet endelig fast. Det var den væsentlige Forskel paa det Grundlovsforflag, jeg fremkom med, og det Forflag, vi nu behandle, at medens dette gaar ud fra et stadig voksende Tal efter Folketallet, vilde der efter mit Forflag være det bestemte Tal 108, deraf 14 til Kjøbenhavn. Jeg er slet ikke saa bange for at give Kjøbenhavn et Par Repræsentanter for meget, hvis jeg kan saa Sikkerhed for, at det ikke stiger mere. Jeg synes, at Forstøllen er ret nem at forstaa. Saa anmodede det ærede Medlem mig om at foranstalte et nyt Dplag af min Pjece. Jeg tror, at der kunde blive Anledning dertil, thi de ærede Medlemmer fra Åsøns (Berntsen) og Viborg Amts 4de Valgfreds (Svendsen) have gjort store Anstrængelser for at gøre det lille Skrift aktuelt i de sidste Dage, og naar jeg har forlangt Ordet, er det for yderligere at bidrage mit til, at det kan blive bekendt, jeg tror, at det er godt, det, der staar i det. Det ærede Medlem fra Åsøns leverede en større Dplæsning i Gaar, og jeg vilde ogsaa gerne med Formandens Tilladelse have Lov til at læse lidt. Nu er jeg imidlertid saa uheldigt stillet, at jeg ikke har kunnet skaffe denne Pjece, det ærede Medlem har forlagt den eller lagt den hen paa et Sted, hvor jeg ikke kunde faa den. Jeg har saa søgt den baade paa det lgl. Bibliotek og heroppe, men den var desværre ingen af Stederne. Imidlertid har det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgfreds, jeg antager mod sin Vilje, gjort mig den Tjeneste at skrive noget af af den, formodentlig i den Hensigt at bruge det mod mig. Det maa da nok være noget af det værste. Det skal jeg tillade mig at citere lidt af for at supplere det ærede Medlem fra Åsøns' Dplæsning i Gaar, hvis Formanden tillader det, det skal ikke være nær saa langt, som det ærede Medlem læste i Gaar. Det ærede Medlem læste blandt andet i Gaar: „Er der noget, Folk i Almindelighed og Rigsdagsmænd i Særdeleshed gerne ville skilte med,

saa er det Grundlovstrofast.“ Saa sprang det ærede Medlem et Stykke over, som jeg gerne vil læse, og som lyder saaledes: „Selv om man for øvrigt er med til baade direkte og indirekte at bryde og omgaa Grundloven paa alle de Maader, den overhovedet kan brydes og omgaaes, saa vil man alligevel have Lov til at prale med sin Grundlovstrofast.“ Jeg skal nemlig gøre opmærksom paa, at Skriftet særlig var rettet mod Kjøbenhavnerne i Almindelighed og Højre i Særdeleshed, fordi de samme Højremænd, som til Hverdagsbrug ikke regne Grundloven for noget, pludselig fik travlt med, da de skulde have Regeringens Valgfredslov, at holde Grundloven oppe, og fik travlt med at fortælle Folk, at det var nødvendigt at faa Loven for Grundlovens Skyld. Saa læste det ærede Medlem videre, men sprang et lille Ord over, som jeg maa tage med. Der staar nemlig: „Agrarernes Opgave maa derfor være at oplyse Folk om Valgfredslovens sande Væsen, oplyse dem om, at Talen om Grundlovstrofasten i denne Forbindelse“ — det var disse 3 Ord, det ærede Medlem var saa uheldig at springe over — „ikke er andet end en Frase, et Stikord“ o. s. v. Endelig er der ogsaa noget af det, som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgfreds citerede, som jeg kommer til at oplæse igen. Jeg haaber, at den ærede Formand vil undskylde, om det skulde ramme enkelte Personer, hvad jeg for øvrigt beklager, men jeg er nødt dertil efter det ærede Medlems Citat. Der staar: „I Landsstinget forleden kommer Møgen pludselig i Tanker om sin store Grundlovskarlighed. C. C. Andersen glemmer rent Socialisternes til Hverdagsbrug store Omfæng for Landarbejderne“. Ja, saa staar der for øvrigt noget mere, som jeg ikke behøver at læse (Stemmer: Læs kun videre!) Ja, ville de Herrer gerne have det, skal jeg med Formandens Tilladelse gerne gøre det . . .

Formanden (Clausen): Det er ikke værd at gaa for vidt. Naar det ærede Medlem ikke selv ønsker at læse videre, maa han ikke gøre det paa andres Opfordring.

Leth-Gespens: Ja, jeg vilde selvfølgelig gerne føje ærede Medlemmer, men jeg vil dog endnu hellere føje Formanden, saa at jeg lader være med at tilføje Slutningen. Men jeg haaber, at ærede Medlemmer ville forstaa, at det i Virkeligheden slet ikke er saa galt. Jeg vilde være det ærede Medlem fra Åsøns (Berntsen) taknemlig, hvis han vilde oplæse et andet lille Stykke, der var jo nemlig nogle Linier, det